

Sygn. akt I C 992/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Dorota Florkowska

Protokolant Sylwia Dubowik

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013r. w Zgorzelcu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko K. Z.

o zapłatę

I. powództwo oddała;

II. zasądza od strony powodowej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz pozwanego K. Z. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IC 992/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa, (...) Spółka Akcyjna w W., wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego, K. Z., kwoty 824,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 czerwca 2009 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu (k. 1-4, 17-18).

W uzasadnieniu swojego żądania strona powodowa wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia na okres od 12 czerwca 2009 r. do 11 czerwca 2010 r. o numerze (...) za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...). Z tytułu ubezpieczenia pojazdu pozwany miał uiścić na rzecz strony powodowej składkę w kwocie 824,- zł w jednej racie, płatnej dnia 12 czerwca 2009 r.. Mimo wezwań do zapłaty, pozwany kwoty tej nie uiścił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie uwzględnił żądanie strony powodowej w całości (k. 5).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz od strony przeciwnej kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180,- zł wraz z kosztami udzielonego pełnomocnictwa. Podniósł zarzut legitymacji biernej, zaprzeczając okoliczności zawarcia ze stroną powodową umowy opisanej w uzasadnieniu pozwu. Pozwany wskazał, iż w dniu 12 maja 2009 r. sprzedał samochód S. (...) o nr rej. (...), zatem nie mógł zawrzeć z powódką umowy ubezpieczenia na okres od 12 czerwca 2009 r. do 11 czerwca 2010 r. (k. 8-9). Pozwany zarzucił także, iż strona powodowa – wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 6 kc – nie wykazała okoliczności zawarcia z nim umowy, kwestionując jednocześnie prawdziwość i moc dowodową wydruku z dnia 9 października 2012 r. (k. 37-40).

W piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2012 r. strona powodowa wskazała, iż pozwany w związku z nie wypowiedzeniem umowy numer (...) zawartej na okres od 12 czerwca 2008 r. do 11 czerwca 2010 r. wznowił umowę na kolejny okres ubezpieczenia, a ponadto nie zawiadomił powódki o sprzedaży samochodu (k. 49).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2009 r. pozwany, K. Z., sprzedał na rzecz Z. T. samochód marki S. (...) o nr rej. (...) za kwotę 800,- zł. Samochód został przez pozwanego wydany kupującemu w dacie zawarcia umowy.

(dowód: umowa kupna-sprzedaży, k. 41-42)

Pismem z dnia 29 marca 2011 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 824,- zł tytułem zaległej składki za ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów w okresie od 12 czerwca 2009 r. do 11 czerwca 2010 r..

(dowód: pismo z dnia 29 marca 2011 r., k. 19)

Sąd zważył co następuje:

Z uwagi na zakwestionowanie przez pozwanego okoliczności zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów z (...) S.A. w W., to na stronie powodowej ciążył obowiązek powołania odpowiednich dowodów okoliczność tą wykazujących (vide: art. 6 kc i 232 kpc).

Tymczasem treść powołanego przez stronę powodową dokumentu w postaci wydruku z dnia 9 października 2012 r. stoi w sprzeczności z treścią umowy kupna-sprzedaży z dnia 12 maja 2009 r.. W pierwszym z dokumentów jako właściciel przedmiotowego pojazdu wymieniony został pozwany, z drugiego wynika natomiast, iż umową z dnia 12 maja 2009 r. jego własność została przeniesiona na Z. T.. Powód nie mógł zatem w dniu 12 czerwca 2009 r. zawrzeć ze stroną powodową umowy OC posiadaczy pojazdów – zgodnie z jej twierdzeniem zawartym w uzasadnieniu pozwu – skoro w dacie tej nie posiadał już przedmiotowego pojazdu.

W piśmie procesowym z dnia 13 grudnia 2012 r. strona powodowa wskazała natomiast, iż umowa, o której mowa w pozwie (o numerze (...)) zawarta została z pozwanym na skutek wznowienia poprzedniej umowy stron o numerze (...), zawartej na okres od 12 czerwca 2008 r. do 11 czerwca 2009 r., albowiem pozwany nie dokonał jej wypowiedzenia i nie powiadomił powódki o zbyciu pojazdu. Strona powodowa powołując się na „milczące” zawarcie umowy ubezpieczenia na okres kolejnych 12 miesięcy (vide: art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – według stanu sprzed dnia 11 lutego 2012 r.), za który dochodziła składki w pozwie, nie przedłożyła dokumentu wykazującego zawarcie przez strony pierwotnej umowy o numerze (...), co dla wykazania przedłużenia stosunku ubezpieczeniowego z mocy ustawy i powstania obowiązku powiadomienia powódki o zbyciu pojazdu było w sprawie niezbędne. Wskazania na pierwszą z umów i jej kontynuację próżno szukać w treści dołączonego do pozwu wydruku z dnia 9 października 2012 r..

Wprawdzie ważność umowy ubezpieczenia nie jest warunkowana koniecznością dochowania formy pisemnej, jednakże obowiązek potwierdzenia zawarcia umowy dokumentem ubezpieczenia – wynikający z art. 809 kc w zw. z art. 22 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – ma charakter dowodowy, a brak jego dopełnienia rodzi konsekwencje wyrażone w art. 74 kc. Ponadto, z brzmienia art. 809 kc wynika, że dokument ubezpieczenia jest wydawany przez ubezpieczyciela, a więc powinien być podpisany przez reprezentujące go osoby. Mimo zakwestionowania przez pozwanego prawdziwości dokumentu w postaci wydruku z dnia 9 października 2012 r., strona powodowa nie wykazała, by osoba sporządzająca potwierdzenie zawarcia z pozwanym umowy była do tego skutecznie upoważniona (vide: art. 253 zd. 2 kpc).

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kc, albowiem pozwany wygrał proces. Na koszty poniesione przez pozwanego składało się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika procesowego – zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, gdyż inne koszty udzielonego pełnomocnictwa, a w tym opłata skarbową, nie zostały udokumentowane.